

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

We've made it to Srednekolymsk!

16 Dec, 04 - 21:11

GPS-pos: N67°28' | E153°42' | Alt: 11 M

-61 °F, almost unbelievably cold. We've made it to Srednekolymsk. 16th of December and we're staying in a relatively warm apartment at the end of the settlement. And at the end of a coal line, so it is the coldest place in the settlement! Well, than again, in comparison to sleeping outdoors in a tent? Our position is N 67°28'05.5 and E 153°42'46.6

A month and 400 km:s has passed since we left Zyryanka and arrived here at this yakut settlement named Srednekolymsk today. It is a sensational feeling knowing that we've made it! And we hit the news at

<http://www.thepoles.com/story/stories/JohanandMickereachedSrednekolymskHalfwayWrap-UpofaSiberianOdysseyDec162004.shtml>

Raising the flag at the halfway mark

We promised you readers earlier, that if we made it all the way to Srednekolymsk, we would try to answer some of these enormous amount of emails that we've received lately. We have already answered most of them earlier in dispatches already written, so read them once again!

Two questions have dominated most emails we've received.

Q: Why do you suffer unnecessarily and put yourself through this? Do you consider yourself heroes?

A: One thing is for sure, we don't do this Expedition to show anyone how brave we are. We're neither looking for fame and glory. On top of that, the time of heroes ended at least 50 years ago!

We travel this way because we believe that the best way to understand nature and people living in it, is travelling by your own power. Not with the help of motor driven vehicles. And we believe it is certainly the best way to explore this unique and unknown area of the world called Kolyma, the coldest inhabited region in the world! You know, it is such a privilege to be able to travel through this region and come across this genuinely good people. We're talking exploring, not sporting adventures! That's a major difference for us. Anyway, in comparison to these local people, what we've put ourselves through, can't compare. We're here to document all living things along the Kolyma. This is our major job. In addition to this work, we also want to find out if there's genetically any difference in people from the comfortable world, where we come from, and the people who live here, when it comes to handling the cold. Is it genetic or is it something which you learn to tolerate.

This is also one reason that we where honored Explorers Club in New York, www.explorers.org , to carry their legendary flag as a sign of importance. (See attached photo!) We also cooperate with the best known polar scientist in Russia, Dr Arkady Maximov, www.arktika.magadan.su , who will test us every 6 months.

We wouldn't even have received a visa to go to this region for such along time if we weren't considered serious. And, don't forget, curiosity is part of the human spirit!

F: How in earth do you take a dump (that means defecate if you're not cockney) in an extreme climate like this?

A from Mikael: It's not as bad as I figured it would be. Fingers suffer more than anything during this extremely unnecessary act of disposing rubbish. In addition to this, it is a fact that evolution have seen to that we humans are well protected down there. Have a thorough look and you'll see what I mean! But, it is best to do a bit of planning and to avoid as much suffering as possible, it is best if it occurs once you work up some heat in the tent. Than, when it is not possible to hold it off, quickly rush out, kneel down, whip off your trousers, your extra pair of underpants, the normal under pant and your thick long johns and just press, full force and hope for the best. It was much worse for Johan, though, since he had plenty of diarrhea.

I would like to add though, when visiting one of these great characters along the river, and make a visit to one of their outdoor toilets, that they've dug deeper holes than I've ever come across before. And these is due to the fact, that since it is extremely cold here, almost immediately when you've defecated, the pooh freezes. Therefore there's a giant of a pooh

tower at every place. Tell, you one thing, we've seen some Eiffel towers!

A from Johan: I, like Mikael, have to say that it haven't been as bad as I'd imagined before we set off. As long as you do it when you have the possibility to get warm again, either by going back into the tent or by starting to ski again. To crouch down behind the pulka/sledge just as you are getting ready to stop for lunch, is not a good idea! When I during the last couple of days had diarrhea I had to stop several times and rapidly pull my pants down. This was something that eventually caused light frostbites on almost all my fingertips.

Q: Johan's dispatch makes me wonder, it amazes me, how can you have forgotten such an important detail as fur around the hood? And how do you dress during this cold?

Johan answers: Your own body is an amazing engine and even though it is -60°F it can produce enormous amounts of warmth. Due to that we are very lightly dressed. We are actually wearing less clothes now than we did during the last part of the paddling when the temperature wasn't lower than 8°F.

On our feet's we are wearing to pairs of socks, one thin and one thick. The ski-boots we are using are made specially for expeditions in Arctic regions and they are strong with covering gaiters that reaches up to the knee and are closed with a zipper up front. They are quite heavy but the weight doesn't cause any problem as long as we are able to ski. Inside the boot there is a inner shoe which are separately closed tightly.

On the lower part of the body we are wearing a pair underwear with isolating wind protection up front, a thinner model of woolen thermal long johns and above that a wind and waterproof Gore-Tex pant.

On the upper part of the body we are wearing a thin thermal t-shirt closest to the body, then another thermal underwear with a high neck made of the same material as the long johns, then a thin Tech aware shirt and the outer layer is our red wind and waterproof Gore-Tex jackets.

To protect our fingers against frostbites we are wearing different kind of gloves and mittens depending on how cold it is. It is normally during the first couple of hours of the day, when we have just gotten out of the tent, that we are sweating mostly. Therefore we often start the day with a pair of thin ski gloves covered with windproof fleece gloves, then we switch during the day to our warm down mittens. Sometimes, though, they aren't warm enough to protect our fingertips from getting a frostbite.

To protect our ears and noses we are wearing a neopren cap that covers the whole neck and have losable facemask. This mask is normally, due to the condense from our breaths, covered with ice after two hours of skiing. If there is a wind we use the hood on the jacket.

During the very short breaks when we eat our lunch, or when we are putting the tent up or taking it down, we put on our thick down jackets that are always packed on top in the pulks/sledges.

The reason to why we don't have fur around the hoods is that they didn't come with the clothes, and so far we haven't been needing any. The hood on Gore-Tex jacket is mainly made to protect against the wind and the hood on the down jacket have been warm enough anyway, so we can't see any reason to why.

-51 grader, nästan ofattbart kallt, Srednekolymsk, 16 december, i en skapligt varm lägenhet. Vi bor nämligen denna gång i slutet av en kollänga. Där är det kallast! Nåja, det är ju kallare ute i tältet förstås? Läget är N 67°28'05.5 och Ö 153°42'46.6

Vi hann i alla fall fram it id. Missa nu inte Gokväll klockan 18.15 på SVT 2 för 3 iskalla minuter från Sibirien och läs också denna toppnyhet på

<http://www.thepoles.com/story/stories/JohanandMickereachedSrednekolymskHalfwayWrap-UpofaSiberianOdysseyDec162004.shtml>

Det har gått fyrtio mil och en månad sedan vi lämnade Zyryanka, och idag anlände vi hit till det jakutska samhället Srednekolymsk. Underbart!

Vi lovade Er läsare tidigare en rapport med svar på många av de frågor som vi fått. De flesta frågor finns redan besvarade på olika sätt i alla de rapporter vi skrivit sedan starten den 16 juli. Därför hoppar vi över de frågorna och tvingar er i stället att noggrant läsa alla rapporter! Två frågor har dominerat.

Ulla i Tumba med många andra undrar:

F: Varför utsätter ni er för detta? Är ni hjältar tycker ni?

Svar från Mikael: För vår del gör vi det inte för att bevisa vårt mod, hur duktiga vi är och det är ingen sportprestation. Inte heller för att kallas hjältar. (Den tiden är i vilket fall som helst över för minst 50 år sedan!) Vi gör det för att det är det enda sättet att riktigt dokumentera livet längs ett vintrigt Kolyma, den kallast bebodda platsen på jorden. Att färdas av egen kraft öppnar dörrar som ett fordon aldrig kan göra. Det är så fantastiskt berikande att få komma dessa människor in på livet, och leva i denna i stort sett orörda jättenatur, att kunna dokumentera en del av världen som så få känner till. Det är ju upptäcktsresor vi talar om, inte äventyrsprestationer! Jätteskillnad för oss! Dessutom känner vi oss bara fjantiga i jämförelse med folk här och alla bragder de dagligen genomför. Och vill vi utröna vilka skillnader som råder mellan folk som vi, som kommer från den bekväma världen, och så ursprungsbefolkning och inflyttade ryssar, när det gäller att hantera kyla. Av dessa ovan nämnda anledningar har vi därför av Explorers Club i New York, www.explorers.org, hedrats som en av sex globala vetenskapliga Expeditioner att bära deras flagga. (Se medföljande bild!) Vi samarbetar också med Rysslands främste vetenskapsman gällande kyla, Dr Arkady Maximov, www.arktika.magadan.su, som kommer att testa oss halvårsvis. Vi hade inte ens fått visum hit om vi inte ansetts som ytterst seriösa med goda meriter och vilja att göra gott. Och, detta är viktigt, det ligger i människans väsen att vara nyfiken!

Håkan i Långshyttan och andra vill veta följande:

F: Hur går det egentligen till när man skall "skita" i denna extrema kyla?

Svar Mikael: Inte så farligt som jag inbillat mig. Det är händerna som ligger sämst till. I övrigt så har ju den mänskliga evolutionen utvecklat bra med fettlager och skydd i dessa trakter. Både för män och kvinnor. Kolla själva! Men för allra minsta lidande, är det bra om man planerar in det hela, så att det sker på morgonen, när man värmt upp lite i tältet. Snabbt ut, snabbt huka sig ned, dra ned byxorna, långkalsongerna, förstärkningskalsongerna och de vanliga kalsongerna och klämma för fullt. Värre är det om man som Johan hade diarré under slutfasen.

Däremot vill jag nämna att när man då besöker de få, men ack så fantastiska människor som lever här ute, och går på deras utedass, inser man direkt att de grävt osannolikt djupa gropar. Och det beror på, att när det är så här kallt ute, så fryser bajset nästan innan det landet. Och det gör att det är höga torn av skit som sticker upp i dasset. Vissa är rena Eiffeltorn!

Svar Johan:

Precis som Mikael skriver så har det inte alls varit så farligt som jag trodde innan turen. Så länge som man ser till att man har möjlighet att värma sig direkt efteråt, antingen i tältet eller att man direkt kan börja skida igen, så går det bra. Att sätta sig ner bakom pulkan precis innan lunch är inte någon bra idé! Under de sista dagarna när jag drogs med min diarré så hände det att jag blev tvungen att stanna flera gånger under dagen för att snabbt dra ned byxorna och krypa ned bakom pulkan. Något som tillslut gav mig lätta förfrysningar på nästan alla fingertoppar. Det går helt enkelt inte att komma från att det är kallt!

Kent i Luleå undrar:

F: Johans rapport ger mig en tankeställare. Hur kan ni ha glömt en sådan viktig detalj som pälskrage till huvan? Hur klär ni er?

Att skida och dra dessa väldigt tunga pulkor är ett tungt arbete. Kroppen är en helt otrolig motor som alstrar enorma mängder värme, så även om det är -50°C ute. Därför är vi, otroligt nog, väldigt lättklädda. Vi har faktisk mindre kläder på oss när vi skidar än vi hade under den sista delen av paddlingen, när det bara var -12°C .

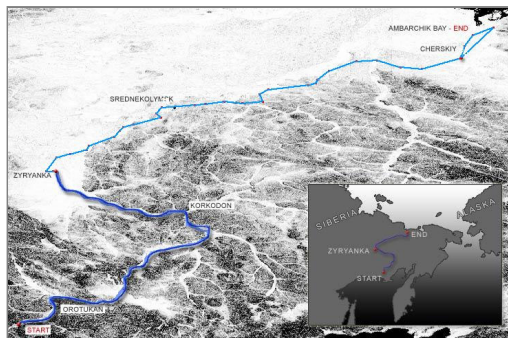
På fötterna har vi på oss två par strumpor med långa skaft, ett par tunnare närmast foten samt ett par tjockare utanpå dessa. Pjäxorna som vi använder är specialgjorda för att skida i Arktiska förhållanden och är robusta och tunga, tyngden gör dock ingenting så länge man skidar. De har ett täckande snöläs som sträcker sig upp till strax under knäna och som stängs med en dragkedja samt kardborreband fram. Därtill en innersko med separat snörning. På underkroppen har vi på oss en kortkalsong med isolerande vindskydd fram, samt en ullfrotté långkalsong av tunnare sort. Över det har vi en tunn vindtät goretex byxa. På överkroppen har vi på oss först en tunn underställströja, nästa lager består av en överdel i samma material som långkalsongen med hög halskrage, över det har vi på oss en tunn skjorta och längst ut våra röda goretex jackor. För att skydda fingrarna har vi på oss lite olika handskar och vantar beroende på hur kallt det är. Normalt sett så är det under de första två timmarna, efter det att vi kommit ut ur tältet, som vi är varmast under dagen och svettas mest. Därför börjar vi oftast dagen med ett par tunna skidhandskar med ett par vindtåta fleece handskar över, sedan byter vi under dagen när fingrarna börjar blivit kalla till våra varma dunvantar, men ibland räcker inte ens de till för att skydda fingertopparna från lätta förfrysningar. På huvudet har vi på oss en i runt huvudet heltäckande neoprenmössa med en löstagbar mask fram för att skydda näsan och ansiktet mot förfrysningar. Masken brukar efter några timmar vara helt nerisad på grund av fukten från andningen. Om det blåser så förstärker vi runt huvudet med huvan från jackan.

När vi stannar till för lunch, eller när vi ska sätta upp eller ta ned tältet, så sätter vi direkt på oss en tjock dunjacka som alltid ligger packad högst upp i pulkan.

På frågan om varför vi inte har en pälskrage på huvorna, så har vi hittills inte haft något behov av det. På jackan som vi skidar i så finns det ingen anledning till det eftersom den främst är till för att skydda mot vind och inte att värma och huvan på dunjackan har varit tillräckligt värmande utan päls.

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

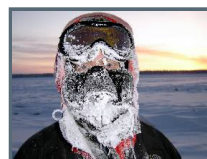

Previous Dispatches

-57°F! 13 Dec, 04 - 17:56

-57°F! Unbelievable cold. We've pitched camp at N 67°17'59.4 and E 153°34'12.1. 13 km;s advanced.

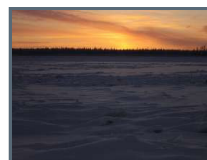
Two skibindings just split today! Like a small detonation. A metall buckle on the sledge went th

We're closing in on Srednekolymsk! 12 Dec, 04 - 17:35

-49°F, incredibly cold, we're at N 67°11'62.0 and E 153°41'09.4 and we've set a new record today, we've skied 25 km;s today.

We're extremely tired and cold right now. We're just advancing one s

Tired - but positive! 10 Dec, 04 - 18:14

17 km of skiing today, -45°F, another clear freezing cold day and no wind. N 67°00'25.9 and E 152°59'42.2

Johan Ivarsson at the pen:

One of the tent poles broke yesterday whilst putting

 Powered by CONTACT 3 expedition software